

၄။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာတော့ ဗုဒ္ဓကို မယုံကြည်ခြင်းက အပြစ် မရှိဘူး လို့ပြောပါတယ်.. (မစော်ကားရင်ပေါ့) အဲ လူ သတ်တာက ရှမ်းသီလနဲ့ ညီနေတော့ အပြစ်ရှိပါတယ်။ အဲလိုယူဆပါတယ်။

ဒါလေးကိုလည်း ကျွန်တော် လေ့လာဘူးသလောက်နဲ့ ဆွေးနွေးချင်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ အပြစ် ဆိုတဲ့ စကားလုံး ကို ကောင်းကျိုး၊ ဆိုကျိုးဆိုတဲ့ ခံစားမှုနဲ့ ရောပြုန်းနေတယ်လို့ ကျွန်တော် သုံးသပ်မိပါတယ်။

ပြစ်မှုနဲ့ အကျိုး ဆိုတာ မတူညီပါ။ ဒါကို ခွဲခြားနားလည်ဖို့ လိုပါမယ်။

အပြစ်နဲ့ အကျိုး

လူသတ်မှု၊ မုဒိန်းမှု၊ ဓါးပြတိုက်မှု၊ ခိုးဆိုး လုယက်မှု၊ နိုင်ငံတော်ကို သစ္စာဖောက်မှု၊ ပြည်ထောင်စု ပြိုကွဲအောင် ကြံစည်မှု၊ အသရေ ဖျက်မှု စတဲ့ အပြစ်တွေကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံက ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတွေလို့ သတ်မှတ်ပြီး- အဲ့ဒီ အတွက် ပြစ်မှုကို ဆုံးမမဲ့ ဥပဒေတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီပြစ်မှုတွေမှာ ကိုယ်လုပ်ရင်- သူများ၊ အများပြည်သူကို ထိခိုက် စေလို့ ဥပဒေတွေ အပြစ်ပေးရမယ့် ဥပဒေတွေကို ချမှတ်ထားပါတယ်။

သေရည်သေရက်သောက်ခြင်း၊ အကပ္ပိယ အသားများကို စားခြင်း-- စတဲ့ ရာတွေက အကျိုးသက်ရောက်မှု အတွက် တားမြစ်ထားတာတွေဖြစ်လို့- အရက်သောက်ရင် ဘယ်လို အပြစ်ပေးမယ်၊ ဝက်သားစားရင် ဘယ်လို အရေးယူမယ်လို့ ဥပဒေ ပညတ်ထားတာ မရှိပါဘူး။ ဒီပြစ်မှုတွေက ကိုယ်လုပ်ရင် ကိုယ်ပဲခံစားရတာပါ။ ဒီ အတွက် ပြစ်ဒဏ်သီးခြား မလိုတော့ပါဘူး။ ဥပမာ- အရက်သောက်သူ- သူသာ သူ့ကျမ္မာရေးကိုသာ စော်ကား ခြင်းဖြစ်တယ်။ အခြားလူကို မထိခိုက်ဘူး။ ဒါပေမယ့်- အရက်မူးပြီး အခြားလူကို ရမ်းကားရင်၊ သတ်ရင်၊ ဆဲဆို ရင် ရမ်းကမ်းခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း အတွက် ပြစ်ဒဏ်ခံရမှာ ဖြစ်တယ်။

(အပြစ်အတွက် ဥပဒေတွေနဲ့ အကျိုးဆက်တွေကလည်း ရူပ ကြားဘူးသလို မဟုတ်ဘူးနော်။ သိချင်ရင် ဆက် ပြီး ဆွေးနွေးပါမယ်။)

ယုံကြည်မှု

ယုံကြည်မှုဟာ အကျိုးအတွက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ရာကို ယုံကြည်ခြင်းဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စ ဖြစ်တယ်။ ဒီအတွက် ပြစ်ဒဏ် မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် အကျိုးဆက်တော့ ရှိတယ်။ မီးကို ကိုင်ရင် ပူလောင်ခြင်း အကျိုးဆက်ကို ခံစားရမယ်။ မီးကိုရှောင်ရင် ပူလောင်ခြင်း အကျိုးဆက်ကို မခံစားရဘူး။ ဆိုသလိုပါပဲ။ အဲ့ဒီ အကျိုးဆက်ဆိုတာ မသိလို့ ကိုင်မိရင်လည်း ချမ်းသာ မပေးပါဘူး။

မတော်တဆ မီးကို ထိမိတဲ့ လူ၊ ဘာမှ မသိသေးတဲ့ ကလေး- သူတို့က မီးကို ကိုင်မိရင် မီးက သူတို့ကို မပူစေဘဲ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်သလား။ မီးက ချမ်းသားမပေးပါဘူး- သူ့အလုပ်ကို သူ့လုပ်နေတာပဲ။ အဲ့ဒီ အခါမှာ ဒီသဘော တရားကို သိတဲ့ လူက ပြောပြရမယ်။ ဆိုဆုံးမရမယ်။ သွန်သင်ရမယ်။- နားထောင်ရင် နားထောင်တဲ့ လူရဲ့ အကျိုး၊ နာမထောင်ရင် နားမထောင်တဲ့ လူရဲ့အကျိုးကို ကာယကံရှင်ကပဲ ခံစားရမှာပါ။

ဗုဒ္ဓခေတ်က ဗုဒ္ဓကို ယုံကြည်ယုံဘို့ ဗုဒ္ဓက စည်းရုံးတယ်၊ သွန်သင်တယ်၊ တရားဟောတယ် ဆိုတာတွေ ရှိတယ်။ ဒါက သူလူတွင်ကျယ် လုပ်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူးလေ- အခြားသူတွေ မသိနိုင်တဲ့ အရာတွေထက် ဗုဒ္ဓက သုံးထပ် ကွန်းသိတယ်လို့ တေဝဇ္ဇသုတ်မှာ ဆိုထားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ မသိဘဲ ဒုက္ခရောက်မယ့် သူတွေကို ကယ်ချင်လို့ သာ သူ့ကိုယုံပါ။ ယုံကြည်ပါ သူပြောက အမှန်- အခြားသော တိတ္ထိဆရာကြီးတွေပြောတာက လွဲနေတယ်။ မိရိုးဖလာ သိတာက လွဲနေတယ်လို့ ပြောရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလားတူပဲ- လူသားတွေကို အလ္လာဟ်အရှင်ကို ယုံပါလို့ ပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကွာနေတာက အလ္လာဟ် ဆိုတာနဲ့ ဗုဒ္ဓဆိုတာပါ။ ဗုဒ္ဓရဲ့ အဓိပ္ပါယ်က ရူပ သိပြီးသား အတိုင်း သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ဆွတ်ခူး ရရှိတဲ့ လူသား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဃနိကာယ် ထေရာအပဒါန် ဗုဒ္ဓဝင် (၆၉)မှာ လောက၌ ဆယ်ပါးသော အရပ်မျက်နှာများသည် ရှိကုန်၏။ ထိုအရပ်မျက်နှာတို့အား သွားသောသူအား အဆုံးသည် မရှိ။ ထိုထို အရပ်မျက်နှာ အဘို့၌ ဗုဒ္ဓခေတ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်ကုန်။ ဆိုထားတော့ လောကမှာ ဗုဒ္ဓဖြစ်ခွင့်ရတဲ့ လူသားတွေ အများကြီးရှိကြောင်း ပြောဆိုထားပါတယ်။

ဒါကို အစ္စလာမ်ကလည်း လူ့အသိုင်းအဝိုင်းတိုင်း အတွက် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်သည် ရှိ၏ လို့ (၁၀:၄၇) မှာ ဆိုထားပါတယ်။ ဒီတော့ အစ္စလာမ်က ဗုဒ္ဓဂေါတမ အပါအဝင် ကမ္ဘာမှာ ပွင့်ပေါ်ခဲ့သမျှသော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေကို လေးစားမြတ်နိုးရပါတယ်။ ကိုယ်တော်မှဟမ္မဒ်ကိုလည်း ဉာဏ်စဉ်ဆောင် တစ်ပါးလို့ပဲ အသိအမှတ်ပြုပါတယ်။

အစ္စလာမ်က ဉာဏ်စဉ်ဖော်ပြရုံ ရှိတယ်လို့ လက်ခံတယ်။ အဲ့ဒါကို အလ္လာဟ်လို့ အာရ်ဗီလို ခေါ်ပြတယ်။ အလ္လာဟ်ဟာ သံသရာ၊ ဓမ္မ၊ ဉာဏ်စဉ်တို့ရဲ့ ဖော်ပြတော် ဖြစ်တယ်လို့ အစ္စလာမ်က ဆိုပါတယ်။ အဲ့ဒီ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေဟာ ဉာဏ်စဉ်ကို ဆွတ်ခူး ရရှိသူများသာ ဖြစ်ပြီး ဉာဏ်စဉ်ရဲ့ ဖော်ပြတော် မဟုတ်ဘူးလို့ အစ္စလာမ်က ဖွင့်ဆိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကမ္ဘာမှာ ပွင့်ခဲ့တဲ့ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တိုင်းက သူတို့ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်တာကို မကြိုက်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓက ရှင်ဝတ္တလိကို ပြောခဲ့တဲ့ စကား ရူပ သိမှာပါ။ ဉာဏ်စဉ်တွေဟာ သစ္စာရှင်တွေ ဖြစ်လို့ သူတို့ကိုယ် သူတို့ ဉာဏ်စဉ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဖြစ်ကြောင်း- မိရိုးဖလာ ထင်မြင်ယူဆတာတွေထဲက မှန်သည်၊ မှားသည်ကို ခွဲခြားပြနိုင်ကြောင်း၊ ထိုခွဲခြားပြသမှု မွေ့ကို ယုံကြည်စေဘို့ အကြောင်းတွေကိုပဲ စည်းရုံးဟောပြောခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များကို ကိုးကွယ်ရင် အကျိုးယုတ်မလား၊ အကျိုးရှိမလား

ကုန်အံ့ကတော့ အကျိုးယုတ်တယ်လို့ ပြောဆိုပါတယ်။ အဲ့ဒီ အကျိုးယုတ်မှုတွေက

(၁) ခေတ်နောက်ကျသွားနိုင်တယ်။

ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေမှာ ခေတ်ရှိတယ်။ ဥပမာ- ဗုဒ္ဓဂေါတမ မပွင့်မှီက ပွင့်ပေါ်ခဲ့တဲ့ ဂေါဏဂုံ မြတ်စွာ ဘုရားကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်မယ် ဆိုပါတော့- အဲ့ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ စွဲလန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက နောက်တစ်ပါး ပွင့်ပေါ်တာ

ကို အသိအမှတ်ပြုဘို့ ဝန်လေးနေမယ်။ ဂေါ်ကဂုံ မြတ်စွာဘုရားက ငါ့နောက်မှာ နောက် ဗုဒ္ဓတစ်ပါး ပွင့်မယ်လို့ ဘယ်လောက်ပြောခဲ့ပြောခဲ့ ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို သူတပည့်တွေက ပုံပြင်ထဲမှာ ထည့်ပစ်လိုက်မယ်။ အဲ့ဒီ ပုံ ပြင် ဘာသာရေးနဲ့ပဲ ပျော်မွေ့ပြီး ဘဝကို ခရီးဆက်နေတော့မယ်လေ။ အဲ့ဒီတော့ နောက်ပွင့်လာတဲ့ ဗုဒ္ဓက ဘာ ထိခိုက်မှာလဲ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် အဲ့ဒီ လူသားတွေ အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတာကလွဲ ဘာမှ ထိခိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး- သူ့ကို ယုံကြည်တဲ့ လူတွေကပဲ ကောင်း၏ ဆိုး၏ ခွဲခြားတတ်တဲ့ အသိပညာတွေ၊ အတတ်ပညာ တွေ ရသွားမှာပေါ့။

စိတ်မကောင်း ဖြစ်စွာနဲ့ ရိုးရိုးသားသား သုံးသပ်ရရင် ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို လက်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေလည်း ကိုယ်တော်ဂေါ်တမပြောခဲ့တာကို ပုံပြင်လုပ်ပစ်လိုက်ပြီလို့ ကျွန်တော် ခံစားမိပါတယ်။ ဥပမာ- လောကမှာ ဗုဒ္ဓ တွေ ဘယ်လောက်ပွင့်ပေါ်မယ်လို့ ကိုယ်တော် ဂေါ်တမက ပြောခဲ့ပြောခဲ့ နောက်ပေါက်တပည့်တွေက ကိုယ်တော် ဂေါ်တမကို လွဲမှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အမွှမ်းတင်မှုနဲ့ ဒီကမ္ဘာမှာ ကိုယ်တော် ဂေါ်တမ တစ်ပါးတည်းသာ ဗုဒ္ဓဖြစ်တယ် လို့ လုပ်ထားလိုက်ပြီလေ။ ရှေးက ဗုဒ္ဓတွေက လူသက်တမ်း သုံးသောင်းတို့၊ လေးသောင်းတို့ - နောက်ပွင့်မယ့် ဗုဒ္ဓက လူသက်တမ်း တစ်သောင်း တို့ စသည်ဖြင့် ကမ္ဘာမှာ မဖြစ်နိုင်တာတွေကို လျှောက်ပြောနေကြတယ်။ အဲ့ဒီ လို ယုတ္တိမတန်တဲ့ လူသက်တမ်းတွေကို ကိုယ်တော် ဂေါ်တမ ပြောခဲ့တယ်လို့ ကျွန်တော် မယုံကြည်ဘူးဗျာ။ အဲ့ဒီလို ပြောခဲ့ရင် အပေါ်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အရပ်မျက်နှာတိုင်းမှာ ဗုဒ္ဓခေတ်တွေ ရှိနေတယ် ဆိုတဲ့ စကားက လိမ် လည်သလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့။ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ်တော်ဂေါ်တမကို လိမ်လည်သူ၊ သို့မဟုတ် ပုံပြင်တွေကို လျှောက်ပြောသူ၊ သို့မဟုတ် ယုတ္တိမရှိတာတွေကို ရေရွတ်နေသူလို့ မြင်နိုင်အား မရှိဘူး။ ဒါရိုးရိုးသား ပြောတာ ပါ။

(၂) ဘုန်းကြီးရဟန်း လူတန်းစား လက္ခဏာတွေ ပေါ်လာမယ်။

လူပုဂ္ဂိုလ်ကိုးကွယ်မှုရဲ့ အကျိုးဆက် အဖြစ် ကိုးကွယ်ခံ လူတန်းစားနဲ့ ကိုးကွယ်ရသူ လူတန်းစား ပေါ်လာပါမယ်။ ဒါဟာ- ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေ မလိုလားဆုံး ကိစ္စပါ။ ကိုယ်တော် ဂေါ်တမဟာ ဗြဟ္မလူတန်းစားကို ဇော်စနစ် များကို အဓိကထား တော်လှန်ခဲ့ပါတယ်။ လူသားတွေကို လူသားရယ်လို့ ဂုဏ်ရည်တွေကို ရအောင် ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့ပါတယ်။ ပိဋကတ်တော်ကို ဖတ်ပါ။ ကိုယ်တော်ဂေါ်တမရဲ့ အနစ်နာခံမှု၊ အဆဲအဆိုခံရမှုတွေကို မြင်တွေ့ရ ပါလိမ့်မယ်။-- အဲ့ဒီလို လူတန်းစားတော်လှန်ရေး၊ အမှန်တရား ခရီးစဉ်အတွက် လက်တွဲမယ့် ထောက်ခံမယ့် နောက်လိုက် သာဝကတွေကို လက်တွဲခေါ်ခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီ အဖွဲ့အစည်းကို သံဃာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ သံဃာဆိုတာ ကျွန်တော် နားလည်တာက ဘိက္ခု မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဘိက္ခုဆိုတာက ရဟန်းခံတာ၊ ရဟန်းဖြစ်တာ၊ သံဃာ ဆို တာက အဖွဲ့အစည်း- ဗုဒ္ဓက သံဃာတော်တွေကို ထောက်ခံဘို့- ယုံကြည်ဘို့ (ကိုးကွယ်ဘို့ မဟုတ်ဘူးနော်) ပြောခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ဘိက္ခုတွေက သံဃာနေရာကို ယူလိုက်ပါတော့တယ်။ ပိဋကတ်တော်မှာ သံဃာ ဆိုတာ အနည်းဆုံး ရဟန်းလေးပါး ရှိမှ ခေါ်ခွင့်ရှိတယ်။ အခုခေတ်မှာ ရဟန်းတစ်ပါးကိုလည်း လူတွေက သံဃာ လို့ မြင်နေကြတယ်။ ကဲ- ဘာကြောင့်လဲ။

အဲ့ဒီလို ပြောလိုက်လို့ အပြစ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဘာသာတရား၊ လမ်းစဉ်ဝါဒ တစ်ခုအတွက် အမာခံ ဟောမယ့်၊ ပြောမယ့်၊ လမ်းပြပေးမယ့်၊ သွန်သင်ပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လိုအပ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် အသိအမှတ် ပြုပါတယ်။ အဲ့ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလည်း လေးစားရမယ်၊ တန်ဖိုးထားရမယ် လို့ ခံယူပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတန်းစား လက္ခဏာ တစ်ရပ် ဖြစ်လာရင်တော့ ဒီအချက်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်တယ်လို့ မြင်ပါတယ်။ ကုန်အုံကလည်း ဒီအချက်အတွက်ပဲ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မကိုးကွယ်ဘို့ တားမြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ (၉:၃၁) ရဟန်းခံတာ အပြစ်လို့ မဆိုဘူး- ဟာဂျီလည်း ဒီသဘောပါလို့ ရှင်းပြခဲ့တာပဲ။ လူတန်းစား လက္ခဏာ တစ်ရပ် မပေါ်ဘို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလ္လာဟ် ဆိုတာ- ဉာဏ်စဉ်ဆောင်အပေါင်းရဲ့ ဦးတိုက်ရာ၊ ဦးခိုက်ရာ- ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဆိုက်ရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူသားအားလုံးအတွက် ဘုရားရှင်အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ယုံကြည်စေဘို့ အစ္စလာမ်က သွန်သင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အစ္စလာမ်မှာ လူသားဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေကို တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး သူမြတ်တယ်၊ သူသာတယ် လို့ ခွဲခြားခွင့် မရှိဘူး။ သူ့ခေတ်နဲ့ သူ့ပတ်ကျင်နဲ့ သူ့စကားနဲ့ တရားဒေသနာ သွန်သင်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ဖြစ်တယ်လို့ပဲ ခံယူခွင့်ရှိပြီး- ဉာဏ်စဉ်တော်ရဲ့ ဇစ်မြစ် အလ္လာဟ်ကိုပဲ ဘုံဘုရား အဖြစ်လက်ခံစေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အလ္လာဟ်ကို မယုံရင် ဘာဖြစ်မလဲ

အလ္လာဟ်ကို မယုံရင်၊ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခံရမယ်လို့ ကုန်အုံက မပြောပါဘူး။ လွတ်လပ်စွာ ယုံကြည်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ဒီအတွက် ကုန်အုံ ၁၈:၂၉ မှာ- ဟောလော့၊ သစ္စာတရားသည် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ့စံချိန်အလျောက် သူယုံကြည်ပါစေ၊ သူ့စံချိန်အလျောက် သူ ဖုံးကွယ်ငြင်းဆန်ပါစေ၊ အဝိဇ္ဇာကောင်းများအတွက် ငါသည် သူတို့၏ ပတ်လည်၌ ဝိုင်းရံလျက် အပူမီးကို ပြင်ဆင်ထား၏။ သူတို့သည် ရေကိုတောင်းသောအခါ သူတို့မျက်နှာများကို လောင်ကျွမ်းသော ခဲရည်ပူကို ပေးခြင်းခံရ၏။ ဆိုးဝါးလှသောသောက်ရေနှင့် ဆိုးယုတ်လှသော ဌာနပင် ဖြစ်၏- လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စေ့စေ့ မဖတ်သူအတွက် နားလည်မှု လွဲနိုင်တဲ့ စကားတစ်ချို့ကို ရှင်းပြချင်ပါတယ်။ ကုန်အုံက အလ္လာဟ်သည် လောကအပေါင်း၏ ဇစ်မြစ်၊ လောကဓမ္မအား ပြဌာန်းမှုဖြစ်မြစ် ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘာလုပ်ရင်၊ ဘာဖြစ်မယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းနဲ့ အကျိုးလောကဓမ္မရဲ့ အကျိုးဆက်ကို ပြဌာန်းထားတဲ့ အရှင်လို့ သုံးပြီး ကံကြမ္မာရှင်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါကို ၁၀:၃ မှာ **ကေနပ်ပင် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာအား ကာလ ခြောက်ခုတွင်း ဖြစ်တည်စေသော အရှင်ဖြစ်၏။ တဖန် ထပ်ဆင့်ကွပ်ကဲမှုကို ပုံပေါ်စေ၍၊ စီမံချက်များကို လောကဓမ္မ ဖြစ်စေ၏** လို့ ဆိုထားပါတယ်။ မီးကို မီးရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိတွေ ရှိဘို့၊ ရေကို ရေရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိတွေရှိစေဘို့ လောကဓမ္မမှာ ပြဌာန်းပြီးသား ပြဌာန်းချက်တွေ ရှိတယ်လို့ ဆိုပြီး- အရာဝတ္ထုတိုင်းဟာ မိမိရဲ့ ပြဌာန်းခံ ဂုဏ်သတ္တိအလျောက် ဆက်လက် လည်ပတ်နေစေတဲ့သဘောကို ဆိုလိုပါတယ်။

အဲ့ဒီ ကံကြမ္မာရှင် အလ္လာဟ်ကို လူတွေ မယုံလို့လည်း ရတယ်၊ ယုံရင်လည်း ရတယ်။ မယုံကြည်သူတွေ ငြင်းဆန်သူတွေဟာ ဉာဏ်စဉ်ဖြစ်မြစ် ရှိတယ်ဆိုတာကို မယုံကြည် ငြင်းပယ်တော့- လူသားက ဉာဏ်စဉ်ဆွတ်ခူးခွင့်

ရှိတယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်လို့ မရနိုင်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေကို မယုံကြည်နိုင်ဘူး။ အဲ့ဒီက တဆင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေ ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်တော် ဂေါတမတို့၊ ကိုယ်တော် မဟာမ္မဒ်တို့ရဲ့ ဆွတ်ခူးတဲ့ ဉာဏ်စဉ်သိဆိုတာ ကို မယုံနိုင်ဘူး (လူပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတော့ ယုံချင်ယုံမယ်နော်) ဉာဏ်စဉ်သိကို မယုံတော့ - ဉာဏ်စဉ်သိနဲ့ ဟော ပြော သွန်သင်တာကို လက်မခံနိုင်ဘူး။ အဲ့ဒီလူတွေကို အဝိဇ္ဇာ အမှောင်ဖုံးသူတွေလို့ ကုန်အံက သုံးတယ်။ လောကဓမ္မကြားထဲမှာ အဲ့ဒီ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ဖုံးတဲ့သူတွေ အတွက် လမ်းမှန်ကို မရနိုင်ဘူး (ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေ ကို လက်မခံလို့) အဲ့ဒီလူတွေရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ ရှိနေတဲ့ သောကတွေ၊ အပူတွေပဲကို သူတို့ ရှောင်လွှဲနိုင်အား မရှိတော့ဘူး။ အဲ့ဒီလူတွေက အအေးကို လိုချင်ပေမယ့် အအေးခါတ်ရလာမှာ မဟုတ်ဘူး (သန္တိသုခကို လိုလား သော်လည်း သန္တိသုခ ရဘို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး-) အဲ့ဒီလူတွေအတွက် ဌာနေဟာ သောက ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုတယ်။ ဌာနေ၊ ဌာန၊ ဘုံ- ဆိုတာကိုတော့ နိဗ္ဗာန်ရှင်းတမ်းမှာ ကြည့်ပါ။

တနည်းအားဖြင့် ရုပ်၊ နာမ် မရှိတဲ့- အတုလံ အတုမရှိတဲ့ လောကဇစ်မြစ်၊ သံသရာဇစ်မြစ်၊ ဉာဏ်စဉ်ဇစ်မြစ် ဆိုတာ လူသားတွေရဲ့ မံသစက္ခုနဲ့ မမြင်တွေ့နိုင်ဘူး။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေရဲ့ ဉာဏစက္ခုနဲ့ ကိန်းဆိုက်ခွင့်ရတဲ့ အရာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီအရာကို ယုံကြည်ပါလို့ ပြောတာဟာ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တွေကို ယုံကြည်ပါ။ လက်ခံ ပါ။ သူတို့ရဲ့ သွန်သင်ချက်ကို မိရိုးဖလာ အစွဲထက် တန်ဖိုးထားပါလို့- ပြောခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာစဉ် စကားထက်- ဉာဏ်စဉ်ရပါတယ်လို့ ဝန်ခံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ စကားကို နားထောင်ပါ-လို့ သွန်သင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ တယ်။

မိရိုးဖလာ ကြားဘူးနားဝ ဆရာစဉ်များက ကမ္ဘာပြားတယ်လို့ ပြောတာနဲ့ ကမ္ဘာလုံးကြောင်းကို တစ်ကယ် သိတဲ့ လူတွေပြောတာ- ဘယ်စကားကို ပိုမိုလက်ခံသင့်ပါသလဲ။ ရူပ ကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင်ပေါ့ဗျာ။

ဒီတော့- လူသတ်ခြင်းမှာ ပြစ်ဒဏ်ရှိတယ်။ အလ္လာဟ်ကို မယုံခြင်းမှာ ပြစ်ဒဏ်မရှိဘူး- ဒါပေမယ့် အကျိုးနဲ့ အဆိုး တော့ ရှိနေပါတယ်လို့ပဲ-- ဖြေလိုက်ပါရစေ။

လေးစားစွာဖြင့်

ထွန်းထွန်းအောင်

(ကုန်အံက ပြောလို့ လက်ခံပါလို့ မဆိုလိုဘူးနော်။ ရူပက ကုန်အံက ဘယ်လို ဆိုသလဲ သိချင်ပါတယ်ဆိုလို့ ကုန်အံက ပြောတာကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှင်းပြတာပါ။) ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်ကျမ်းကပြောပြော ယုတ္တိတန် တာကိုပဲ လက်ခံပါတယ်။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်အားလုံးကိုလည်း ယုံကြည်ပါတယ်။